

Söğütlüde Bir Berber Dükkanı

— Sadık Medin · 14 Ocak 2023

SÖĞÜTLÜ'DE BİR BERBER DÜKKANI

Şehrimizin yetmişli yıllarında yaşantımızda yer edinen değişik mesleklerden bir kaç kişiyi anmak istedim.O yıllarda her ailenin her yaştan bireylerinin devamlı elbise diktirdiği terziler, daha sık uğradıkları berberler mevcuttu.

Tüm Tirelilerin bildiği üzere Söğütlü kahveye adını veren semt Karagazi ile Kavaklı arasındaki meydan ve çevresidir.İstiklal İlkokulu'na meydandan gidişte, alt sol köşedeki dükkanda ağabey kardeş yıllardır berberlik yapmakta idi.Doğru zamanda doğru yerde doğru insanlarla karşılaşmak diye bir deyim vardır. O zamanlarda (yetmişli yıllar) Vergi Dairesi'nde vergi memuru olarak görev yapmakta idim. Arkadaşlarım ve dostların tavassutu ile Hayati ve Osman Akçoroğlu kardeşlerin berber dükkanında tıraş olmaya başladım.

Haftanın birkaç günü mesai sonrası akşamları Tahtakale caddesindeki evimden Simson marka mopedime atladığım gibi Söğütlü'deki bu mekana yol alıyordum. Berber dükkanı adeta bir okul ve de dergâh gibiydi.Ağabeyi Hayati usta müşterisinin tıraşını yaparken kardeşi Osman ya ikinci bir müşteriyi tıraş ediyor ya da dinlenme babında cümbüşüyle sohbetlerimize eşlik ediyordu.

Söğütlü Kahve'den gelen çaylar içilirken Attila İlhan'ın makaleleri Milliyet gazetesinden takip ediliyor bu gazete okumalarıyla memleket meseleleri değişik görüşteki arkadaşlarca irdeleniyordu. Daha sonra dükkan dağılmazdan önce beş lambalı ahşap kasa cereyanlı Sinka marka radyodan Türk sanat müziği ya da kısa dalgadan haber kanalları takip ediliyordu.

Aklıma gelmişken İzmir'deki günlerimden bir anımı anlatmak istiyorum.Yıl 1967 veya 1968 olmalı, Namık Kemal Lisesi ikinci sınıf edebiyat bölümü öğrencisiyim.Çizdiğim karikatürleri İzmir'deki gazetelere götürdüm.Ege Telgraf gazetesi bir yazar arkadaşın tavassut yazısına rağmen pek ilgilenmedi.Ege Ekspres gazetesinin zaten Metin isimli bir karikatüristleri varmış orali olmadılar.Yeni Asır Gazetesi'ne de uğradım.Hayrullah Güral Bey, "Espriler güzel fakat çizgiler zayıf" tarzında bir yorumda bulundu.Son uğradığım yer Demokrat İzmir gazetesi idi.

Konak'ta.Milli Kütüpha'neye çok yakın bir yer.Sahibi Adnan Düvenci vefat etmiş, yayını eşi Ayten Düvenci devam ettiriyor. Son bir umutla merdiven basamaklarından idarehaneye ulaştım.Daha önceleri ismen tanıdığım Attila İlhan'la karşı karşıya geldim.Yedi sekiz kadar karikatürümü uzattım kendisine, tek tek inceledi.Karikatürlerimi "Güzel ve anlamlı"buldu. Ancak, gazete olarak Avrupa'dan kullanılmış karikatür klişelerinin getirtildiğini, sözün özü yerli klişelerin pahalı olduğu için ikinci el yabancı yazısız karikatür klişelerinin tercih edildiğini söyledi.Kendisinin sadece "Kültür Sanat Sayfası" nı yönettiğini sorumluluğunun ancak bu kadar olduğunu ifade etti. "Karikatürlerini bırakırsın.Gazeteyi on on beş gün takip edersin, yayımlanırsa yenilerini çizip getirirsin.Tekrar görüşürüz" dedi...

Demokrat İzmir Gazetesi'ni on beş yirmi gün devam ettim. Karikatürlerimden hiç birinin yayınlanmadığını görünce karikatüristlik sevdasından vaz geçtim.Ömer Seyfettin'in "Pembe incili Kaftan"

öyküsünden o denli etkilenmişim ki, o emek sarfettiğim yedi sekiz karikatürü, gazeteye gidip de geri almadım. Aynı zamanda ilk gençlik şiirlerimi yazmaktaydım..Edebiyat öğretmenimiz Fuat Edip Baksı'nın "Bir Bahar Akşamı" adlı şiir kitabındaki hemen hemen her şiirine birer nazire (tornistan) yazdım.

Seksenli yılların sonlarına gelmiştik. Bir gün, uzun zamandır kalbinden rahatsız olan Osman kardeşimizin İzmir'de vefat ettiği haberini aldık (1946-1988).

Yahya Kemal'in "Rindlerin Ölümü" şiirindeki Hafız gibi bir değerimizi önce kabrine sonra yaşlı gözlerle yas tutan gönüllerimize gömdük . Hayati usta tek başına yıllarca bu mekanı çalıştırdı. Susan bir cümbüşün ardından tek kanatlı kuşlar gibi kalmıştık.Yarım yamalak sohbetlerimizi bir müddet devam ettirdik. Hayati ustanın sağ kolu Osman usta ecel şerbetini içmiş dükkan dükkanlıktan çıkmıştı. Hayati usta sık sık başını avuçları arasına alıyor tarif edemediği bir sancının girdabında adeta kıvranıyordu. Ateş düştüğü yeri yakıyordu. Ve, günlerden bir gün Hayati ustanın da vefat haberini aldık.(1937-1993) O güzel sohbetler hep devam edecek sanıyorduk. Bir fırsatını bulup bir kaç karelik fotoğraf çektirmeyi bile düşünemedik. Hayati usta ve kardeşi Osman ustanın vefatıyla Söğütlü Kahve müşterileri ve çevre semtlerden gelen arkadaşlar ve dostlar adeta yetim kaldı. Şairin dediği gibi; "Baki kalan bu kubbede hoş bir seda imiş" diyelim. Berber Hayati ve Osman kardeşleri rahmet dileklerimizle ve hasret duygularımızla hep analım.

Mehmet Sadık Medin - Şişli 12.12.2022a

J